

ה"ט 58104/02/17 - עולא חלבי נגד אנואר חלבי בן מותקאל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 58104-02-17 חלבי נ' חלבי בן מותקאל

בפני	כבוד השופטת מירב קלמפנר נבון
מבקשת	עולא חלבי
נגד	
משיב	אנואר חלבי בן מותקאל

החלטה

לפני בקשה למתן צו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב 2001.

1. המבקשת טוענת כי המשיב מטריד אותה מזה שנים, הן טלפונית והן פיזית כאשר הוא עוקב אחריה ורודף אחריה בלכתה ברחוב. המבקשת טוענת כי המשיב מגיע למקום העבודה שלה ואף ביום 26/2/17 נכנס המבקש לביתה, עת שהה בו בנה של המבקשת לבדו. המבקשת טוענת כי לאחר שהמשיב נתקל בבן, הוא ברח מן הבית ויצא ממנו.
2. לטענת המבקשת היא מרגישה מאוימת בידי המשיב, המשיב מסכן אותה ואת ילדיה ואף פרץ לתוך ביתה. המבקשת פנתה אל משטרת ישראל בעניין, הגישה תלונה כנגד המשיב ופנתה אל בית המשפט בבקשה למתן צו במעמד צד אחד, ביום 27/2/17.
3. ביום 27/2/17 לאחר שהמבקשת נשמעה לפני בית המשפט, ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת ונקבע מועד לדיון ליום 5/3/17, אליו זומנו שני הצדדים.
4. ביום 5/3/17, לא התייצב המשיב לדיון, ככל הנראה בהעדר מסירה והדיון נדחה להיום 8/3/17.
5. היום התייצבו שני הצדדים לדיון ונחקרו לפני בית המשפט.
6. בפתח הדיון חזרה המבקשת על בקשתה והסבירה כי היא סובלת מזה תקופה ארוכה מהטרדותיו של המשיב והדבר משפיע שלא לטובה אף על ילדיה, בנה אשר נכח בבית בעת שנכנס לתוכו המשיב ובת נוספת בת 16. לפיכך עתרה המבקשת להותיר את הצו הזמני על כנו ואף להורות על מתן ערובה מטעמו של המשיב לקיום הצו.
7. המשיב מצדו הכחיש מכל וכל את המיוחס לו בבקשתה של המבקשת, המכילה מכתב אותו כתבה ואינו מהווה תצהיר מטעמה. לטענתו אין במעשיו כל עבירה, הוא מוכן להוציא פלט שיחות של הפלאפון שלו על מנת שיוכח כי אינו מתקשר אל המבקשת, הוא אינו מתקרב אל המבקשת ואף לא יתקרב אליה אף פעם.

לטענתו, במסגרת העבודה והמגורים יש קרבה כי הוא גר ועובד ליד מקום העבודה של המבקשת וכל טענותיה של המבקשת כי הגיע אליה הביתה, הן בגדר עדות שמועה.

8. המשיב טען כי כל האמור בבקשת המבקשת אינו נכון, הבקשה הוגשה לשווא ולפיכך יש לחייב את המבקשת בהוצאותיו.

9. הצעתי בפתח הישיבה לצדדים, לאור טענות המשיב כי אינו מתקרב אל המבקשת וכי לא יתקרב אליה אף פעם, כי הדברים ימצאו את ביטויים בצו אשר יינתן בידי בית המשפט (וראה בעניין זה למשל האמור בבש"א 1998/05 **אטיא נ. בלסטר** (ניתן ביום 5/7/05)), אך המשיב סירב וטעמיו עמו.

10. המבקשת העידה לפני בית המשפט וניכר היה בה הן מעדותה ביום 27/2/17 והן מעדותה בדיון היום (8/3/17) כי היא נסערת. מעדותה עולה כי המשיב עוקב אחריה וזאת כמה שנים וכהגדרתה "הוא כמו הצל שלי". המבקשת העידה כי שיתפה את האחראי עליה במקום עבודתה הקודם והוא שוחח עם המשיב, אך כאשר החליפה מקום עבודה חזר המשיב לעקוב אחריה. המבקשת העידה כי המשיב מגיע אל מקום עבודתה בוועדה המקומית לתכנון ובניה בישוב מגוריה ובפיו תמיד אותה שאלה, כך שגם עובדים אחרים שמו את ליבם לכך שהתנהגותו של המשיב חריגה. עוד העידה המבקשת כי המשיב ממתין לה בצאתה מעבודתה ובכך אף הבחינה חברתה לעבודה. המבקשת העידה כי היא מתגוררת ברחוב ללא מוצא ואין למשיב כל סיבה להיות במקום, היות והוא מתגורר בקצה השני של העיר דלית אל כרמל.

11. המבקשת תיארה בכנות רבה כיצד התקשר אליה בנה ביום 26/2/17 וסיפר לה כי המשיב נכנס לביתם בהעדרה של המבקשת בשעות הבוקר ואף תיאר את לבושו של המשיב בחולצה כחולה. המבקשת נשאלה באם ישנם עדים לאותה הטרדה והשיבה ללא היסוס כי חברתה העובדת עמה, הגב' רודיינה אבו חמד תגיע להעיד ככל שתידרש. המבקשת נשאלה מדוע לא הביאה את חברתה לעדות והשיבה כי ביקשה שלא להטריח אנשים נוספים האמורים לבצע את עבודתם וכך אף באשר לבנה אשר אותו ביכרה שלא לחשוף לחקירה במסגרת הליך בבית המשפט. המבקשת הביעה נכונות לבדיקת פלט השיחות בביתה והבהירה כי המשיב התקשר אליה והטריד אותה בביתה. המבקשת נשאלה בחקירתה הנגדית מדוע בחרה לציין את עניין חולצתו הכחולה של המשיב ביום בו נכנס אל ביתה והיא השיבה בכנות כי ביקשה למסור את מלוא הפרטים בעניין לשמו נדרש על ידה הצו למניעה ההטרדה.

12. אני נותנת אמון בעדות המבקשת. אני מתרשמת כי לא היה לה עניין לפנות אל בית המשפט ולבקש צו לולא אכן הייתה מוטרדת. איני רואה לזקוף לחובתה את העובדה כי ביכרה שלא לחשוף את ילדיה להליך בבית המשפט, במיוחד בשים לב לטיבו של ההליך ולטענות הנשמעות כלפי המשיב. כך אף באשר לחברתה של המבקשת, הגב' רודיינה אבו חמד. אני ערה לכך כי המדובר בעדות יחידה של בעל דין, על כל המשתמע מכך, ברם עדות זו קיבלה סיוע דווקא מעדותו של המשיב.

13. המשיב הכחיש נמרצות כי הוא עוקב אחר המבקשת ואף הכחיש כי הגיע אל ביתה. הוא פירט כיצד שהה בחברת בן משפחה כזה או אחר לאורך כל אותו הבוקר, אך טען, מבלי שנשאל על כך כי המבקשת ראתה אותו נוסע ברכבו לבוש בחולצה כחולה בשכונה שלה (ראה עמ' 10 שורות 8-9 לפרוטוקול). מאחר ושכונת מגוריו של המשיב מרוחקת מבית המבקשת, שוב סיפק המשיב הסבר מבלי שנדרש לו כיצד הבחינה בו המבקשת ולפיו המבקשת שהתה בבית הורי בעלה (ראה עמ' 10 שורות 11-12

לפרוטוקול). המבקשת, כאמור העידה כי שהתה בעת האירוע נשוא הבקשה בעבודתה ובנה היה אותה השעה בבית לבדו. מצאתי הסבריו ועדותו של המשיב כבלתי מהימנים. עניין החולצה הכחולה תומך בפרטים אשר מסרה המבקשת בעדותה וההסבר המאולץ של המשיב כיצד הבחינה בו המבקשת, הסבר אשר נתן כאשר הבין כי עדותו אינה מתיישבת עם המרחק בין מגורי הצדדים, הותיר רושם בלתי מהימן.

14. המשיב נשאל מה מעשיו במקום עבודתה של המבקשת והשיב כי הוא מתווך. הוא לא ידע להשיב במדויק היכן סיים את לימודיו לקבלת רישיון התיווך ואף הרישיון אשר הציג לפני בית המשפט לא היה בתוקף מזה שנים. כאשר נשאל המשיב בגין אלו עסקאות הוא נדרש לערוך בירורים בוועדה, הוא היה מסוגל למנות רק שתי עסקאות הנוגעות לנכס פרטי שלו ושל בנו.

15. זאת ועוד, מעדותו של המשיב עולה כי בין הצדדים היה סכסוך בעבר ומאז לטענתו לא שוחח ולא דיבר עם המבקשת והתנתק ממנה. המשיב סירב תחילה למסור מה היו נסיבותיו של אותו סכסוך ולאחר מכן מסר דברים מעורפלים במתכוון. כאשר נשאל על כך פעם נוספת הוא השיב שאינו מעוניין להיכנס לזה. אם אכן היה סכסוך בין הצדדים, ניתן היה לצפות כי המשיב היה הראשון לפרט מה היו נסיבותיו וטוען כי בקשת המבקשת נובעת משורשי אותו סכסוך. העובדה כי המשיב ביכר להסתיר את פרטי אותו הסכסוך מעידה כי פרטים אלו יש בהם על מנת לסייע לגרסת המבקשת דווקא ולא לגרסתו שלו.

16. צו למניעת הטרדה מאיימת מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים: האחד - קיומו של אירוע הטרדה או נקיטת איומים והשני - קיומו של חשש להישנות הטרדה או האיומים. אשר ליסוד הראשון נקבע בפסיקה כי המושג "הטרדה מאיימת" מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם. ראה בבר"ע 179/04 **שובל נ. ניסים** (ניתן ביום 10/8/04).

17. בענייננו התרשמתי משמיעת עדויות הצדדים, כי אכן שלוות חייה ופרטיותה של המבקשת מופרות בידי המשיב. כמפורט לעיל, נתתי אמון בעדותה לפני, הן ביום 27/2/17, מיד בסמוך לאחר האירוע הנטען בבקשה והן מהיום. התרשמתי כי אכן המשיב מגיע לעיתים מזומנות למקום עבודתה של המבקשת, מבלי שסופק הסבר נאות לביקורים תכופים אלו ולא נתתי אמון בהסברים אשר סיפק באשר להתנהלותו זו. אף לא נתתי אמון בהכחשתו של המשיב כי אינו בא במגע כלל עם המבקשת. אני קובעת איפוא כי התנאי הראשון למתן צו, מתקיים בענייננו.

18. אשר לתנאי השני - החשש מהישנות הטרדה, הרי שהמשיב הצהיר בעצמו כי הוא מסתובב ללא הרף בעיר מגורי המבקשת, דלית אל כרמל וכהגדרתו הוא "איש של דליה". המבקשת והמשיב קרובי משפחה ודי בכך על מנת לקבוע כי קיימת הסתברות רבה שמקרים כגון אלו אשר תוארו בבקשת המבקשת יישנו. הקרבה הגיאוגרפית והמשפחתית מעלות את הרף ההסתברותי להישנות הזדמנויות המפגש בין הצדדים ומשכך אף מקרי הטרדה. מכאן שאף התנאי השני לענייננו מתמלא.

19. שקלתי את הנזק העשוי להיגרם למשיב ככל שיינתן הצו, בכל הנוגע לתחום עיסוקו הנטען בתיווך ולצרכי עבודתו במקום עבודת המבקשת ובאתי לכלל מסקנה כי איזון ראוי בין זכויות הצדדים מחייב מתן צו האוסר על המשיב להטריד את המבקשת וליצור עמה קשר בין ישיר ובין עקיף. צו כזה פוגעני במידה פחותה ומתאים למקרים כגון דא. וראה לשם משל האמור בת.א. 29682-06-16 **פלונית נ. אלמוני** (ניתן

ביום 11/7/16).

20. אשר על כן, הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת מתקבלת והצו הזמני אשר ניתן ביום 27/2/17 יעמוד בתוקפו למשך שלושה חודשים מהיום.

21. שקלתי בדבר הוצאות הדין והחלטתי על מנת להפחית את מידת החיכוך בין הצדדים בהליך הטעון ממילא, שלא לחייב איש מהם בהוצאות הדין וכל צד יישא בהוצאותיו שלו.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.